

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefranse nu se
primesc. — Manuscrise nu se
reținut.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukas, Heinrich
Schalk, Rudolf Mosse, A. Oppel;
Nachfolger; Anton Oppel, J.
Dammoc, în Budapesta: A. J.
Goldberg, Eckstein Bernat; în
București: Agenția Hinas, Suc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garandată pe o coloană 8 or. și
10 or. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în săptămânul.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumă la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 6 or. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 188.

Brașov, Luni-Marti, 27 August (8 Septembrie)

1896.

Lumea gendarmilor.

Cumcă starea excepțională în Transilvania există încă în totă vigorea, pe lângă totă uniunea decretată încă înainte cu 28 de ani, o dovedește faptul, că această țară prigonită de sorțe a devenit aji lumea gendarmilor unguresci.

În intervalul acesta de peste cincisprezece luni nu numai, că puterea statului nu a atins nici măcar cu degetul cel mic șubreda clădire a stărei legale excepționale în Transilvania, dăr a căutat în tot chipul s'o proptescă și s'o întărească.

Și eti că în strălucita epocă a unui Hieronymi starea excepțională în Transilvania și-a aflat cea mai înaltă expresiune prin aceea, că el cu guvernul a dat-o literalmente pe mâna gendarmilor, supuși poruncilor ministeriului de interne.

Dacă dăr până atunci pumnul forței brutale s'a simțit destul de amar de locuitorii Transilvaniei, de atunci încôce această țară a ajuns a fi chiar lumea gendarmilor.

Procesul simptomatic dela Sibiu al domnișorelor române credeam, că a fost ultima încercare de-a voi să persecute până și pe femeile noastre pentru agitația.

Dăr ne-am înșelat. Corespondența de mai jos, ce-o primim din comitatul Hunedórei, ne dă în privința acésta cea mai flagrantă dovadă, că persecuțiunea femeii române se continuă într'un stil și mai demn de firea guvernanților acéstei țări.

Nu se mai invocă acuma nici autoritatea justiției, cum o făceau încă ieri, ci se mobilizează de-a dreptul brutalitatea gendarmerescă.

Comit. Hunedórei, 1 Sep. n. 1896.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.”)

Terorismul și cutezanța, ce o exercită gendarmii pretutindenea, este un lucru cunoscut în deobște.

În comitatul Hunedórei au ajuns deja gendarmii cu cutezanța până acolo, încât acum îndrănesc a ataca chiar și femei nevinovate, fără nici un scut, dame și domnișore, cari fără grije se plimbă pe strade, îmbrăcate în haie de sêrbătoare.

La 5 Iunie, doi gendarmi „eroi” din Iliia Mureșană, inspecționând, prin sate, după reu făcători, au ajuns în comuna Leșnic, comună curat românească în apropierea Devei.

Fiind și de Duminică, fiecele d-lui preot George Popoviciu au eșit la plimbare. Pe drum se întâlniră cu cei doi gendarmi. Ajunși față în față, gendarmii, răsându-se cătră D-na preotescă Maria Popoviciu măritată Petreu, din Cârjitiu, — care venise să cerceteze pe părinți și surori — apoi cătră tinerele domnișore Sinefta și Victoria Popoviciu, surorile dómnei preotese, amenințând cu pușcile, pretindeau, ca una din ele, D-șora Sinefta, să deé jos panclica în tricolor român, ce o purta la gât.

Modul, cum ei făcură acésta pretenții, apoi poziția amenințătoare, ce gendarmii luseră și privirile crunte ale lor, cu drept cuvânt au revoltat și scârbit damele ata-

cate în drum și nesimțindu-se întru nimic vinovate, au declarat în ton hotărît, că ținându-se acea panică (cordea) de toaletele lor, nu se simt obligate a se supune provocării, fără nici un drept a gendarmilor.

Atunci unul dintre gendarmi, cu numele Fekete Jozsef, cu o furiă barbară se repezi la D-ra Sinefta Popoviciu și cu puterea brachiaii a rupt de pe gâtul ei panclica tricoloră română.

După acésta faptă „eroică” au reînțors la Iliia, ducând în triumf panclica confiscată.

Eroii gendarmi au înaintat solgăbirului următoarea arătare:

Nr. 147/1896. Gendarmeria din Iliia-Mureșană.

Iliia-Mureșană, 6 Iun. 1896.

Cătră oficiul solgăbirăesc

în DEVA.

„Gendarmii Fekete Jozsef și Henter Ferencz, făcând inspecțiun în comuna Leșnic, raportéza, că la 3 Iunie c. au zărit pe pieptul fiecei preotului român, cu numele Maria Popoviciu, o cocardă tricoloră românească, au provocat pe numita, ca să predéce acea cocardă gendarmilor. Deóro-ce provocata s'a împotrivit, unul dintre gendarmi a confiscat acea cocardă.

„Numita ficea de preot, cu alte două surori ale sale, anume cu Sinefta și Victoria, au înjurat pe gendarmii ducându-le câni, mișei și proști, că gendarmii vreu să prăpăcescă pe Români, că gendarmii nu au dreptul, ca să confiscé cocardele de triciorul romanese, că Români susțin gendarmii și că dacă nu ar fi Români, gendarmii nu ar avé ce să manance.

„După aceea numitele érași s'au împodobit punând pe brașe și pe gât panclica tricoloră românească și așa umbiau pe strade în comună. Pe gendarmii, numitele îi injurau unguresce.

„Mai târziu a venit la fața locului și juratul comunal Petru Muntean, care încă a audít, ca numitele au injurat românesce pe gendarmii, ducându-le proști. Mai târziu acest jurat cu totul nevrednic de încredere (nejesen megbizhatatlan) a legat, ca ei ar fi audít injurăturile amintute.

Cocarda românească confiscată se aclude aici sub /... s. c. l.

(E de însemnat, că la acte nu se afle, decât o panică îngustă și scurtă, în tricolor roșu-galben-vénét).

Stilul, cum acésta arătare e compusă, încă dovedește, cât de cutezător și încreduți au ajuns a fi gendarmii la noi.

Și ce să veđi? În loc, ca solgăbirul să ia la răspundere pe gendarmii, că au cutezat a ataca fără nici o vină nisece dame tinere, séu cel puțin a pune la o parte arătarea ridicolă, a introdus investigația, ca și cum ar fi vorba de cine soice ce faptă gróznică.

La 29 Iulie n. c. numitele Române au stat înaintea solgăbirului din Deva Fekete Károly, pentru a-și da sêma de marele pecat patriotic.

În decursul pertractării, apărătorul înainte de tóte a protestat contra procedurii solgăbirului, dovedind, că solgăbirul nici că a fost în drept a pune la cale vre-o investigațiune, fiind-că chiar din arătarea gendarmilor s'a putut convinge oficios, că în totă tréba nu este și nu póte fi nici o faptă punibilă, deci e o formală vătémare citarea înaintea forului solgăbirăesc.

Arată mai departe, că gendarmii nu au și nu pot avé acea chidámare ca cu ocaziuní de inspecții, fără nici o vină, și cu

purtare bruscă, așa ducând, să atace dame și femei inteligente, luându-le la răspundere, oáci prin astfel de pași temerari se vátémă poziția socială și familiară. De aceea declară, că-și susține dreptul, de-a face arătare contra gendarmilor atacători.

Apărătorul dovedește apoi, că cuprinsul arătării făcute de gendarmi nu corésponde adevérului, și cu deosebire nu, întru cât se referé la injurăturile atribuite damelor atacate, deși purtarea gendarmilor cu tot dreptul a putut revolta chiar și ființe așa gingașe, ca acusatete.

Panclica (cordea) confiscată se vinde prin prăvălii, deci e un obiect de comerciu, și prin urmare, dacă se póte vinde și cum-péra, se póte și purta.

Apoi colorile roșu-galben-vénét nu sunt colorí străine, oáci precum se soice, colorile Budapestei încă sunt roșu-galben-vénét.

Panclica (cordea) confiscată este parte întregitoare a toaletei, deci fire-ar aceea ori-cât în colorí „anti-patriotice”, nu se póte confiscá prin gendarmii, fără a provoca indignare generală, căci dacă gendarmii vor fi în drept a investiga și toaletele damelor pe drumuri și strade, atunci se vor crea precedente nu numai periculose și păgubitoare, ci și ridicule.

Se arată apoi, că panclica confiscată nu s'a purtat cu scop dă-a demonstra, ci fiind-că asemenea panclicii se pórtă din vechime și pretutindenea pe undă sunt Români.

Cumplitul solgăbiru a citat apoi și pe gendarmii, ca — veđi Dómne, — să-și asculte, dacă cele din arătarea făcută de ei sunt adevérate.

S'e înțelege, că gendarmii nu au putut desminti ceea ce a fost dat deja în scris.

Două-deci de zile „Maria Sa” solgăbirul și-a spart capul până a adus următoarea sentință:

Maria, Sinefta și Victoria Popoviciu, până acuma nepedepsite, pentru purtare de insignii străine se judecă de vinovate; drept aceea, se pedepsesc: cu câte o și de închisóre, séu 5 fl., apoi fîă-care cu câte 35 fl. pedépsă în bani și 80 cr. spese. La cas de nesolvire, fîă-care va avé să sufere câte 4 zile închisóre, pe spesele proprii, — fiind-că a purta insignii străine este oprit prin ordinațiunile ministeriului de interne Nr. 62,693/885 și Nr. 26,559/874.

Acusatetele au fost judecate pe basa recunoscerei propriie și pe basa fasiunei gendarmilor.

Contra acéstei sentințe s'a înșinuat recurs motivat, și acum rëndul e pe „Maria Sa” D-l vice-span, să-și facă și el merite patriotice. Așa suntem tractați aji în patria noastră constituțională.

C.

Paralizia progresivă a ventricolului dela Măgurele. Un bun cunoscut al nostru ne-a făcut astăzi nu toomai rara surprisă de a ne presenta un număr al „Gazetei” din Bucuresci, care este mánjit pe pagina întâiu érași de un articol al „condeiului simbrășu”.

Între alte multe piramidale insanități, cari nu mai pot fi bune nici pe sêma poliției secrete, autorul debitéză, în fața adunării strict culturale a Asociațiunii, ce s'a ținut la Lugos, următoarea concluziune:

„Sgomotósa manifestatiune dela Lugos n'a fost lucru cuminte toomai în

„timpul, când în Macedonia, în Creta și în Constantinopol se măcelăresc ómenii, ér în România se fac pregătiri pentru primirea împératului Francisc Iosif” !...

Și acésta nerođiá epocálă o mai prevede încă și cu semnătura sa: Ión Slavici!

Dacă era de lipsă o probă mai mult, că „condeiul simbrășu”, a ajuns în halul paraliziei progresive, atunci articolul din cestiune o dá cu prisos.

Rămâne ca „Gazeta” din Bucuresci să aprețeze, dacă dispune încă de destule fonduri și pentru a trimite pe acest tip de colaborator la profesorul Krafft-Ebing.

Răspunsuri și interpelări.

— Din dieta ungară. —

În ședința de Sâmbătă, 5 Septembrie, a dietei, după-ce pe neașteptate s'au terminat debaterile generale asupra proiectului de lege privitor la procedura penală, ministerul-președinte Banffy a răspuns la interpelarea deputatului Kovács privitoare la înființarea unei episcopii gr. cat. ungurescă în Haidu-Dorog, cum și la interpelarea lui Szederkényi privitoare la disolvarea dietei. În aceeași ședință a urmat o interpelare a lui Francisc Kossuth în cestiunea cvotei; altă interpelare a lui Szalay în cestiunea vânilor dela Tirol și Vorarlberg; a treia interpelare a lui Ugron în cestiunea vizitei Țarului la Viena; a patra interpelare a lui Szluha privitoare la ajutorarea agricultorilor păgubiți prin grindină; în fine a cincea interpelare a lui Apponyi în cestiunea pactului și a cvotei.

Reasumăm aci cuprinsul acéstor răspunsuri și al unor interpelări:

Episcopatul din Haidu-Dorog.

În cestiunea înființării unui episcopat maghiar gr. cat. în Haidu-Dorog, deputatul Josif Kovács a făcut o interpelare încă în ședința dela 27 Maiu n. c. a camerei. Interpelarea era adresată ministerului-președinte, ministerului de interne și ministerului de culte și instrucțiune publică. O parte a interpelării era acésta: „Are de gând guvernul să înființeze odată episcopii gr. cat. în Haidu-Dorog și făcut'a în privința acésta raport corónei?”

La acésta interpelare ministrul-președinte Banffy a răspuns ducând între altele:

E fapt, că după cum arată datele ultimului recensământ al populațiunii, în Ungaria se află 180,000 suflete, cari se mărturisesc pe sine ca greco-catolici cu limba maternă maghiară; fapt este și aceea, că după datele recensământului populațiunii se află 300,000 greco-catolici de aceea, cari sciu vorbi unguresce. Aceștia trésc răspândiți prin comitatetele Bihar, Haidu, Maramureș, Sătmar și Ugocsa, ba și în părțile ardelenese se află 14,000 suflete, cari în parte se mărturisesc pe sine ca Maghiari de lege gr. cat. (??) séu ca unii, cari sciu vorbi unguresce. În astfel de împrejurări, luoru ne'ndoiós, că e destul de prețioasă și interesantă cestiunea, pentru a ne puté ocupa serios de ea. Cu acésta cestiune s'au ocupat încă de mult parte cei interesați, parte guvernul.

În timpul mai nou însé cestiunea a

luat un avânt mai mare în 1863. Atunci încă nu era slevată cestiunea episcopatului, mișcarea era pornită exclusiv în interesul liturgiei. Acosta în forțe puțină măsură a dus la rezultat și actualmente numai în Haidu-Dorog se află liturgiă unghurească.

Din 1866 au început să dorască episcopatul, și în cauza aceasta s'au adresat către Majestatea Sa, către cancelaria curții, către primatatele și către dietă. Resultatul a fost, că în 1873 s'a înființat în Hajdu-Dorog un vicariat, va să zică în anumită măsură li-s'a asigurat greco-catolicilor de limbă maghiară o situație deosebită, der numai cu privire la cele 33 comune bisericesci din diocesa Muncaciului.

Deoarece nici prin această măsură nu s'a rezolvat cestiunea, în 1881 lucrul a ajuns să hotărăască asupra lui Majestatea Sa. În urma hotărârii Majestații Sale, ministrul de culte și instrucțiune publică de atunci a intrat în tractări cu episcopatele competente, cu metropoliile, ba chiar și cu primatatele. Resultatul a fost, că afară de episcopatele Muncaciului, Eperješului, toți ceilalți factori, deși nu cu o motivare suficientă (sic!) s'au pronunțat în modul cel mai hotărât în contra înființării episcopatului. De atunci vre-o dispozițiune meritorie în această cestiune nu s'a mai luat. Guvernul însă în sinul său s'a ocupat cu cestiunea, și în privința aceasta s'a stabilit, ba așa putea să hotărât chiar, că înainte de-a se înființa episcopia, trebuie să se rezolve cestiunea liturgiei unghurești, ceea ce guvernul nu crede a fi lucru imposibil, ba o dorește. În privința aceasta încă și acum decurg pertractările. Rezolvarea cestiunii, se'nțelege, întâmpină mari greutăți. Forțe mulți factori competenți — dinlăuntru și dinafară — trebuie să ia poziția în cestiune, ba chiar și să hotărăască. Și din cauza aceasta nu pot pune în vedere, că cestiunea episcopatului se va rezolva în timpul cel mai apropiat, deoarece trebuie mai întâi lămurită cestiunea liturgiei unghurești și numai după ce acosta va fi lămurită, se vor putea lua măsurile de-a și înființa în faptă episcopia.

În astfel de împrejurări der, la întrebarea: când va face guvernul reprezentarea la coronă în cestiunea înființării episcopatului Hajdu-Dorog, acum nu răspund, nu pot da un răspuns în sensul, că aceasta se va face cât mai curând. Pot răspunde însă, că având de-a rezolva mai întâi cestiunea liturgiei, guvernul se ocupă cu cestiunea și caută mijlocul pentru a dobândi consensul tuturor factorilor competenți. După acosta va putea fi și va și fi vorba de cestiunea înființării episcopatului.

Răspunsul se ia la cunoscință fără observare.

In cestiunea dizolvării camerei.

La interpelarea lui Szederkényi privitoare la faimele răspândite prin diare despre dizolvarea dietei, Banffy răspunde:

Legea stabilește în mod hotărât ziua din urmă, până când această cameră poate funcționa. Până acum guvernul nu s'a ocupat cu cestiunea, decât ar trebui să se dizolve camera înainte de timp, ori nu, și fiindcă nu s'a ocupat, n'a luat nici o hotărâre în privința aceasta și nici n'a făcut reprezentarea la Majestatea Sa, fiă verbal, fiă în scris, pentru de-a lua măsurile în privința aceasta. Faimile privitoare la dizolvare nu s'au răspândit din cercuri, ori prin foi guvernamentale. Declară, în fine, că „răspuns hotărât la întrebare nu poate da“.

Răspunsul se ia la cunoscință, după care urmează interpelările:

In cestiunea cvotei.

Francoise Kossuth spune, că partidei lui („independentă“) luptă în contra legăturilor comune cu Austria create prin legile din 1867. Din principiu această partidă totdeauna a fost în contra ori-cărei cvote, fiă ea mare ori mică. Der fiindcă acosta e prevădută în lege, care dispune, ca ministerele ambelor părți ale monarhiei să-și exercite influința lor la afacerea propunerilor privitoare la stabilirea cvotei, — Kossuth ar dori să știe, dacă guvernul unghuresc și-a exercitat influința sa asupra respectivei

comisiunii unghare, când acesta a propus să se mențină cvota de până acum cu 31.40/0, în timp ce comisia austriacă cere 43.20/0? În acest sens își și formulă propunerea, care s'a predat ministrului-președinte.

În dezvoltarea interpelării sale arată, că ar fi foarte nemulțumit, dacă propunerea comisiei unghare ar fi făcut propunerea pentru menținerea cvotei de până acum chiar la influința guvernului. Cu atât mai nemulțumit ar fi însă, dacă cvota s'ar urca fiă cât de puțin, deorece după cum sunt ați cheltuelile comune, fiă-care percent din cvotă presentă 1,571,000 fl. la an.

In cestiunea vizitei Țarului la Viena.

Gavril Ugron spune, că totă Europa a urmărit cu interes vizita, ce Țarul Rusiei a făcut-o la Viena. Acestei vizite a premers darul, pe care Țarul l'a făcut națiunii maghiare, adecă sabia, ce odinioară a fost a neneroitolui principe transilvan George Rakoczy. Dice, că valoarea acestui dar constă în „atențiunea, ce a arătat-o Țarul rusesco față de Maghiari și pe care noi numai cu recunoștință și cu mulțumită o putem primi“. (Aprobări în stânga estremă).

Dice mai departe, că vizita aceasta a putut să fiă său simplamente un act de curtușie, său un mare fapt politic. În cazul din urmă națiunea maghiară are drept și datorință de-a cunoaște marginele lui și de-a aprea valoarea lui. La tot cazul trebuie să știe, dacă vizita Țarului nu cum-va este de natură a schimba natura și scopul triplei alianțe. Această alianță Ungurii au primit-o cu cea mai mare bucurie, considerându-o ca scut în contra unui eventual atac din partea Rusiei. Acum însă, dacă raporturile cu Rusia s'au îmbunătățit, e de interes a se ști, dacă nu cum-va e de-a se aștepta restabilirea liniștii în statele balcanice, deorece pe Unguri trebuie să-i neliniștescă ori-ce turburări de-acolo, cari ar putea servi pentru îndestulirea poftelor de eucerire a vre-unei mari puteri. De aceea întreba:

În urma înființării politice a vizitei Țarului nu cum-va tripla alianță suferă schimbare în scopul și cuprinsul ei? Succes'a a dobândi nouă generații pentru liniștea și libera dezvoltare a popoarelor balcanice?

Interpelarea se predă ministrului-președinte.

CRONICA POLITICĂ.

— 26 August.

Liberalii din Ungaria sunt foarte supărați pe Sârbii de sub coronă Sf. Ștefan, de când mai ales se știe, că aceștia încep a lua poziția contra guvernului ungar. Diarele guvernamentale scornesc fel și fel de minciuni despre pregătirile ce le fac Sârbii. Astfel „Pesti Hirlop“ a ajuns până acolo încât afirmă, că între partidul popular și între *Mocionești* decurg pertractări, secrete ca aceștia să înduplece pe partidul sârbesc al diarului „*Branik*“ să se alătore la partidul popular. „*Magyar Ertesitő*“ povestese lucruri și mai interesante: oș partizanul sârbesc *Brankovici* a depus la banca sârbescă din Agram suma de 150.000 fl. destinați pentru *agitațiuni politice*, și a provocat pe toți inferiorii săi să-și depună banii numai la acea bancă.

În diarul „*Pesti Hirlop*“ apăruse diarele trecute un comunicat, în care se spune, că partidul popular, voind să-și reoruteze aderenții în comuna Erdöd din comit. Sămarului, a umbat rău, cu toate că a avut partizanul distincții, ca d. e. pe contele Ștefan *Karolyi*. Acesta trimise în urma comitetului amintit, o scrisoare redacțiunii diarului „*P. Hirlop*“ în care declară de minciuni toate cele dișe despre el, și-și încheie scrisoarea astfel: „Nu sunt aderent al partidei populare, der nici nu pot fi, deorece ca *Maghiar* nu mă pot împăca în conștiința mea cu procederea ca cine-va din urmă și *reșbumare* să fiă gata a-se alia cu *naționalitățile* și a turbura pacea cetățenilor liniștiți și pașnici“.

„*Neue freie Presse*“ din Viena afirmă, că cabinetele triplei alianțe sunt astăzi înformate asupra cuprinsului alianței franco-ruse. Ele adecă știu, că există în adevăr un tractat scris, în care Franca și Rusia stabilesc ce-și datoresce una alteia în cas de complicațiuni. Tractatul de alianță nu are în vedere decât *defensiva*, întocmai ca și tractatul triplei alianțe. El statorosește, ce e dator să facă Rusia în cazul când Franca ar fi atacată din una său două părți, precum și ce ajutor trebuie să dea Franca Rusiei când acesta ar fi atacată din una său două părți. Se dice, că forma și cuprinsul tractatului ridică Francoesilor, pentru mult timp, ori-ce speranță de revanșă. Singura nădejde a Francoesilor e, că intimitatea cu Rusia va crește așa, în cât cei din Petersburg să consimtă a trece dela alianța pur defensivă la o alianță și pentru cazul de *ofensivă*. Căci nu pôte fi îndoială, că dacă alianța franco-rusă n'a depășit marginea tractatului defensiv, meritul nu e al diferiților domni cari în anii din urmă au residat în palatul ministrului de pe Quai d'Orsay, cât al lui Giers și al succesorului acestuia, prințul Lobanoff.

Privitor la primirea Țarului în Paris, diarul francez „*Eclair*“ scrie, că toți cetățenii francezi, începând dela președintele Faure până la cel din urmă muncitor, își dau totă truda ca primirea Țarului să fiă cât se pôte de splendidă. Reședința Țarului este deja pregătită, pentru încartirarea generalilor ruși și a suitei este îngrițit cât se pôte de bine; stradele Parisului se pavozesă din nou; cu un cuvânt Parisul înbraoă haine de sărbătoare. Comitetul diariștilor francezi a hotărât, ca în ziua sosirii Țarului în Paris toate diarele se apară în ediție festivă.

Călătoria Țarului.

Părechea imperială rusescă plecă în 4 c. seara din Kiew spre Breslau. Pe stradele orașului Kiew se adunase o mulțime mare de popor, care aclama pe Țarul și pe Țarina. Alaltăeri la 8 o. 10 m. dimineața trenul de curte rusesco sosi în Brieg, unde Țarul și Țarina fură salutați de ambasadorul rusesco din Berlin, conte *Osten-Sacken*, și unde se alăturară la suita Țarului și oficerii germani comandați pentru serviciul de onoare. Trenul plecă apoi spre Breslau.

Alaltăeri la 8 o. 50 m. dimineața Țarul și Țarina sosiră în gara din Breslau. Compania de onoare a regimentului de grenadieri Nr. 12 presentă arma și musica întonă marșul de prezentare. Pe peronul gărei se aflau: împăratul *Wilhelm*, împărăteasa *Augusta Victoria*, apoi vr'o 20 de prinți germani, suitele, generalitatea, autoritățile civile, cancelarul prinț *Hohenlohe*, secretarul de stat *Marschall* și o mulțime de alți dignitari.

Îndată-ce stete în loc trenul de curte, Țarul și Țarina se coborâră din cupele lor și fură salutați în modul cel mai cordial de către părechia imperială germană. Între sunetele imnului rusesco ambii manarhi percurseră frontul companiei de onoare, apoi intrară în salonul gărei unde fură comandați Majestaților rusesci dignitarii germani. Îndată după aceea Soveranii, însoțiți de suitele lor, urcară trăsurile de gală și, între aclamațiunile entusiaste ale poporului adunat, plecară spre palatul așa numit „*Landeshaus*“, cartirul destinat Țarului și Țarinei. Aci Majestațile rusesci luară dejunul, făcură la 10 o. o scurtă vizită împăratului german și împărătesei, și apoi cu toți împreună plecară spre câmpul de paradă unde erau înșirate trupele corpului 4 de armată. Musicele regimentelor începură a intona imnul rusesco, împărații se urcară oclare pe doi cai, și urmați de trăsura ce ducea pe împărătesă, luară frontul trupelor. Țarul laudă foarte mult ținuta trupelor și felicită pe comandantul lor, principele ereditar de *Saxa-Meiningen*. La 1 o. d. a. părechea imperială rusescă plecă de pe câmpul de paradă direct la „*Landeshaus*“, er împăratul *Wilhelm* se întorse în oraș în fruntea companiei ce purta steagul.

Sera la 7 o. se dete în castelul regal prânzul festiv cu 325 tăoamuri. În decursul prânzului împăratul *Wilhelm* ridică un toast în onoare Țarului și Țarinei, mulțumindu-le cardinal pentru visita și acceunțuând, că Țarul este *păzitorul păcii*. Țarul mulțumi și el la rândul său și bău în sănătatea împăratului *Wilhelm* și a împărătesei *Augusta*.

În decursul zilei de alaltăeri Țarul și Țarina făcură vizite tuturor prinților adunați în Breslau și Țarul vizită și pe prințul *Hohenlohe*. Tot alaltăeri ținură diplomații ruși și germani, aflători în suitele ambilor monarhi, o *conferență* în cartirul cancelarului german.

SCRIRILE ȚILEI.

— 26 August.

MM. LL. Regele și Regina României întorcându-se dela *Sigmaringen*, unde se vor duce săptămâna viitoare, se vor opri o jumătate de zi la Viena, primind în audiență pe coutele *Goluchowsky*. MM. LL., după cum se anunță din *București*, se vor întorce la 3 Septemvre în țară.

— 0 —

Inscrierile la universitatea din Clușiu.

Ni-se scrie din Clușiu: Ministrul ungh. de culte și instrucțiune publică face cunoscut prin ordinațiunea sa de sub nr. 23.339—96, că înscrierile pentru semestrul prim al anului școlar viitor la universitatea *Francisc-Iosefină* din Clușiu se vor începe în 21 Septemvre n. și vor dura până în 2 Octomvre n. inclusive. Acei civi universitari, cari din vre-o piedecă neînlăturabilă nu ar putea a se însinua în acest timp în persoană, în înțelesul §. 25 al statutului disciplinar și de studii, au să se *presenteze* la decanatul respectivei facultăți, și până în 3 Noemvre incl. să se prezente în persoană.

— 0 —

Procesul Ligei. Vineri tribunalul de Ilfov s'a pronunțat asupra apelului făcut de avocatul Vișan, procuratorul comitetului central al Ligei culturale, privitor la suspendarea execuțiunii provisorie a cărții de judecată dată de judecătorul ajuto: al judecătoriei de pace Nr. 1 din capitală.

Tribunalul a admis cererea făcută de dl Vișan și a ordonat suspendarea execuțiunii provisorie „cu atât mai mult, cu cât din partea apelată s'a constatat, că valoarea obiectelor trece peste 300 lei și deof conform art. 48 din noua lege al judecătorilor de pace, judecătorul, care a pronunțat cartea de judecată era ținut să oblige la cautiune pe partea, care a cerut execuțiunea provisorie“ (*Perieteanu-Buzeu*).

— 0 —

Svetozar Miletici, cunoscutul conducător al Sârbilor, după cum anunță diarele maghiare, a părăsit diarele trecute pentru tot-deuna orașul *Neoplanta*, unde locuise până acum, mutându-se cu locuința în *Verșet*, unde se află și fiul său, medicul *Slaco Miletici*.

— 0 —

Fidanțarea Reginei din Olanda. Diarul „*Wold*“ afirmă, că în fine tinera Regină din Olanda s'a hotărât să alégă dintre mulții petitori pe principele *Bernhard de Saxa-Waimar*. Se dice, că fidanțarea se va face încă în decursul lunei curente. Regina *Wilhelmina* implinesce chiar acum 16 ani, er viitorul ei soț are 17½ ani, așa că acosta va fi cea mai tinără păreche pe unul dintre tronurile europene.

— 0 —

Contra Milan. Correspondentul din *Belgrad* al diarului „*Kölnische Zig.*“ afirmă, că guvernul sârbesc a pornit cercetare contra mai multor funcționari civili înalți, suspiționați că ar sta în legătură cu exregale Milan. Numitul diar mai spune, că autoritățile sârbesci au primit ordin secret, să interdiacă lui Milan intrarea în Serbia, dacă el ar încerca de-a trece pe undeva granițele sârbesci.

— 0 —

Cadavrul prințului *Lobanoff* a fost invagonat pe un tren separat ce plecă din *Kiew* spre *Mosova*. Pe cosoiugul decedatului ministru fură aședate cununile Țarului

și a Țarinei. După o scurtă rugăciune ținută la gara din Kiew în prezența generalității și a unui public foarte numeros, trenul plecă spre Moscova, unde cadavrul lui Lobanoff va fi așezat în cripta familială.

—o—
Datorile prințului de Wales. Din Paris se depeșează, că Regina Victoria a Angliei s'a hotărât să plătească suma de 40 milioane, pe care prințul de Wales o împrumutase dela baronul Hirsch, și pe care acum o pretindeau eredi decedatului milionar jidan.

—o—
Jidan decorat. „Fremdenblatt“ din Viena anunță, că M. S. monarhul a conferit baronului Nathaniel Rothschild marea onoare a ordinului „Francisc Iosif“.

—o—
Cuartir pentru studenți. Intr'o bună familie română din apropierea școlilor noastre din loc pot fi primiți în cost și quartir 2-3 studenți mai mici de 14 ani. Quartir foarte sănătos și spațios. Supraveghiere strictă. Pentru informațiuni a se adresa la administrația fôiei noastre.

Interviewul lui Banffy.

Am fost amintit zilele trecute, că ministrul-șef ungar Banffy a fost interviewat de un redactor al ziarului francez „Figaro“, cu numele C. Fidès, asupra situației politice din Orient. Reproducem aici întreg interviewul, deoarece Banffy a fost, pe lângă enunțările privitoare la situația din Orient, și enunțări privitoare la România. Etă decursul interviewului:

— Veniți să mă interviewați? — spuse șeful consiliului d-lui Fidès. Dér n'am nîc o declarație de făcut! Conte Goluchovski dirijeză politica externă a Austro-Ungariei, nu eu.

— Da, Excelență, dér d-văstră sunteți șef de consiliu al unei țări, care de sigur are ideile și tendințele sale, o politică inspirată de interesele sale proprii. Așa de pildă, iată cestiunea Macedoniei. S'a pretins, că politica guvernului ungar, a poporului maghiar, n'ar fi fost identică cu politica cabinetului din Viena în această privință; că Austria ar vedea bucurios anexarea acestei provincii la portul Salonic, și că Ungarii dimpotrivă nu voesc să audă de o anexare care ar asigura preponderența elementului slav din monarhie în detrimentul elementului unguresc.

— Fiă-care e liber a gândi și a spune tot ce vrea asupra acestei cestiuni. În ce mă privește, pot să-ți spun, că nimeni nu e în poziția de-a șoi când și cum se va rezolva această cestiune, și că soluțiunea ei nu atârna nîc de cabinetul din Viena, nîc de guvernul ungar.

— Și ce credeți, Excelență, despre cestiunea Cretei, despre cestiunea Orientului în general? Credeți ôre într'o soluție promptă și multămitore?

— Da, sper, că aceste afaceri se vor aranja și că se va evita un războiu, cel puțin pentru moment, de ôre-ce tôte puterile, însăși Rusia, doresc actualmente menținerea păcii.

— Și ce însemnă, după dv., apropiata vizită a împăratului Francisc Iosif Regelui Carol al României?

— Vizita acesta e un semn de amiciție și de stimă a împăratului pentru Regele și pentru România.

— Da, din partea împăratului; dér din partea României? Ce însemnă atitudinea ei față de Austro-Ungaria?

— Fôrte simplă. Ea nu indică într-o defintivă a României în tripla alianță, dér fără îndoială, marcheză un pas în această direcțiune.

— E adevărat, că Ungurii pôrtă mereu ură în contra Rusiei în urma evenimentelor dela 1849?

— Da, poporul nu pôte uita aceste evenimente. Și apoi, d-văstră în Franța nu purtați aceiași ură, mai puternică chiar, în contra Germanilor?

— Dér guverul unguresc?

— Guvernul nu face politică senti-

mentală, dér nîc nu pôte împiedeca poporul de a gândi cum vrea.

— Și relațiunile d-văstră cu Turcia?

— Ele au fost și sunt încă mereu excelente. Noi nu vom putea uita nîc odată conduita Turciei în cursul evenimentelor la cari ați făcut alusiune mai înainte.

— Acesta este singurul motiv al relațiunilor cordiale dintre d-văstră și Turcia, séu trebuie să mai căutăm un motiv în afinitatea de rasă ce există între Unguri și Turci?

— Acastă afinitate nu mai există. Ea a dispărut sub loviturile timpului. Adevăratul motiv e primirea generosă și ospitalieră ce am găsit la guvernul și la poporul turo acum vr'o 47 de ani. Asta a format prietnia și stima ce ne leagă de Turcia, precum conduita Rusiei a lăsat în poporul unguresc urme de răceală cari există și azi.

Lobanow și Ungaria.

Sub titlul acesta diarul „Alkotmany“ publică un interesant articol, ce dîce, că l'a primit dela un diplomat maghiar ce se află în Petersburg și care cunoște raporturile și persoanele politice dirigente din Rusia. Etă ce scrie el despre modul cum se judecă în Petersburg activitatea răposatului ministru de externe Lobanow:

Spune mai întâiu, că la 1882, când Lobanow a devenit ambasador la Viena situația esteriôră a Rusiei era așa de deplorabilă, încât se credea în Rusia, că altă soăpare nu e decât războiul. Rădămându-se pe Anglia și Germania, Austro-Ungaria domina deopotrivă în Bucuresci, Sofia și Belgrad. Afară de acesta ea a făcut ocupațiunea Bosniei și a Hertegovinei stabilă, și astfel se pôte dîce, că Peninsula balcanică sta sub influința Austro-Ungariei. Situația acesta nu mai era de suferit din partea Rusiei și de sigur ar fi dus la războiu, decât Alexandru III nu ar fi trimis la Viena ca ambasador un diplomat așa de distins, cum a fost Lobanow.

El fû un adevărat grand-seigneur. El arăta multă răbdare, el părea a dîce: „noi putem aștepta“. Obiceiurile, trebuințele, aspirațiunile popórelor nu pot fi transformate de azi până mâine. Ceea ce nu se unesc ou interesele și tradițiunile popórelor, nu ne pôte fi impus nîc într'un chip; de aceea Lobanoff așteptă și într'aceea își câștigă simpatia curții din Viena, a societății și chiar și a Maghiarilor. La Budapesta mergea rar, dér ou atât mai des venea în contact în Viena ou magnații unguri și, Benjamin Kallay, ministrul comun, i-a fost amic intim. Pe magnații maghiari a căutat să-i convingă, că rusofobia, ce domnesce în Ungaria, e ou totul neîndreptățită.

Maghiarii, spunea Lobanow, ar puté să se témă mai curênd, că-i vor absorbi Nemții, decât Slavii; dezvoltarea intelectuală a națiunii maghiare, capacitatea ei științifică, organizația ei socială e ou mult mai înaintată, decât ea sé nu pôte exercita o influință decisivă asupra Slavilor rămași înderți, pre când din contră față ou Nemții, Maghiarii totdeuna vor sta sub influința nemțescă. E neîndoios, că Maghiarii au o mare problemă politică; ei formeză șira spinărei monarhiei austro-ungare, dér ou tôte acestea ei vor fi înocet germanizați. Vor puté, ce-i drept, să-și salveze limba, dér nu spiritul. Sistemul lor de învățămênt e nemțesc, numele stradelor și firmelor sunt, ce-i drept maghiare, dér ômenii angajați la firme nu sunt Maghiari, ci Nemți séu Jidani, cari se dau, ce-i drept, ca Maghiari până au interes, și tot din acel motiv vor deveni mâne Nemți séu Slavii.

Lobanow a fost convins, că ou timpul Maghiarii vor cunoște adevăratul pericol și că rusofobia e nutrită numai artificial din partea mai ales a presei jidane. Ca ministru de externe Lobanow a dobândit în câte-va luni mari rezultate. Rusia ou ajutor german și francez a pus stavilă Angliei în așa numitul Orient estrem. A în-

trebuințat intervenirea Franciei, ca Rusia să se impace ou Bulgaria și în America a paralisat intrigele Angliei. Rădemat pe Austro-Ungaria, Lobanow a rezolvat cestiunea cretană.

Așa judecă diplomații și politiciii ruși asupra activității lui Lobanow...

Despre întrebarea, că cine va fi urmașul lui Lobanoff, ce cauzeză așa mare nelinișce în Germania și Austro-Ungaria, Rușii sunt în clar. E ou totul greșită vederea, că Țarul pôte face nețermurit ce-i place. Țarul este numai căpetenia acelei mari mașinării, ce se numesc guvern rusesc. Nu e țeră în lume, unde opiniunea publică să fiă mai puternică ca în Rusia.

Rusia vrea susținerea păcii și opiniunea publică rusescă pretinde buna înțelegere ou Austro-Ungaria, ca o garanță a susținerii păcii.

Anglia ne este adversar firesc — spun Rușii — și ar fi de ris politica, ca astăzi când s'a pus în curs politica universală transmarină, noi Rușii, pentru cele mici principate din Peninsula balcanică să sacrificăm înțelegerea cu un stat atât de puternic ca Austro-Ungaria. Indată-ce ne-am înțeles ou Austro-Ungaria războiul devine imposibil în Europa, ér noi câștigăm mână liberă în „Orientul estrem“.

Cercurile competente din Petersburg sunt deci de părere, că urmașul lui Lobanoff va continua politica lui rusescă urmată până acuma.

În lumea diplomată se crede, că rezultatul petrecerii Țarului în Viena e fôrte favorabil. Cea mai mare pedecă pentru înțelegerea celor două puteri e delăturată, după ce Țarul s'a învoit, că în cas, când turburările din Macedonia vor lua dimensiuni mai mari și Sultanul va restabili prin concesionul păcea, Austro-Ungaria pôte să ocupe Salonicul ca garanță, că reformele promise de Sultanul vor fi executate. În Macedonia grecismul se luptă cu slavismul și până acum Rusia a luat hotărît partea slavismului, pe când acum voiesce să ia o poziție neutrală, și nu voesc să mai împedecă întru nimic acțiunea Austro-Ungariei în Macedonia, unde grecismul e în isbândă.

În schimb Austro-Ungaria nu va împedeca Rusia, ca să-și caute garanții pentru executarea reformelor turcesci promise Armeniei. Intre aceste ar fi în prima linie ocuparea unor anumite puncte din Armenia de cãtră oștile rusesci. Acum sunt curioși Rușii, ce va dîce la această convențiune Anglia cea trasă pe sfôră.

Convocare.

Toți P. T. D. membri ai reuniunii învătătorești districtuali aradane sunt prin acesta respectuos invitați la Adunarea generală extra-ordinară, ce va avé loc Joi în 5/17 Septemvre a. c. la 21 ôre a. m. în aula seminarului diecesan.

Unicul obiect de pertractat va fi: „Modificarea statutelor votate în ultima adunare generală“.

Arad, din ședința extra-ordinară a comitetului, ținută la 3 Septemvre n. 1896.

Teodor Ceantea m. p., Nicolae Ștef m. p.,
șef de secretar I.

Petrecerea din V. St. Ioana

Imbuz, 2 Septemvre n. 1896.

Onorată Redacțiune! Așteptând ca vreunul mai competent dintre cei de față să raporteze despre reușita petrecerii din V. St. Ioana, și după ce nîc până în ziua de azi nu-am văzut nimica publicat despre acea petrecere în vr-o fôie română, ou tôte că petrecerea s'a ținut în 26 Iulie n. c. ou permisiunea Onoratei Redacțiuni imi iau voiă eu a aduce la cunoștință publică următoarele:

Publicul a fost fôrte numeros și ales. Petrecerea animată și veselă până în dorii de zi. Venitul brut 180 fl., spese 120 fl., deci a rămas un venit curat de 60 fl. v. a. cari s'au și administrat oratorului primar în folosul bisericeii greco-catolice din V. St. Ioana.

După cari incredințându-vă despre stima, ce Vă păstrez, sunt

ou tôte stima
Auzentiu Mureșian.

SCRIRI ULTIME.

Varșovia, 6 Septemvre. Starea sănătății ambasadorului conte Șuvalow s'a îndreptat.

Constantinopol, 6 Septemvre. Se constată acum, că victimele armene ale măcelului îngrozitor se urcă până la 7000. Panica între Armenii continuă.

DIVERSE.

Bacșișul lui Lobanoff. Despre răposatul prinț rusesc Lobanoff, foile franceze scriu următoarea istoriôră: Cu câțiva ani mai înainte, între ôspeții dela băile Virage din Francia se afla și compositorul francez Victor Ioneières, și tot aci era și prințul Lobanoff. Băeții, cari se aflau la acele băi își petreceau bine, făcênd să sbôre în aer balône, pe cari le pregătea d-l Ioneières. Intr'o după-amêdă, când Ioneières voi asemenea să dea drum unui balon, în momentul ultim vâdă, că n'are spirt. În grabă își băgă mâna în busunar, scose căți-va bani și fără a se uita cine sta la spatele lui, îi întinde banii, dîcându-i să aducă de ei dela spițeriă spirt. Străinul primi banii și în grabă aduse d-lui Ioneières spirtul, ér acesta pentru serviciul făcut îi întinde 20 de centime ca bacșiș. Străinul nu primi banii, ci îi întinse lui Ioneières o cartă de vizită: „Prințul Lobanoff-Rostowsky, ambasador rusesc“. Din momentul acele prințul Lobanoff și compositorul Ioneières au fost cei mai buni amici.

Politia din New York și femeile. Politia din New-York de multe-ori e silită a da lăoaș peste nôpte femeilor de acolo. Emanciparea femeilor în New-York este contrarul cel mai mare al poliției, deoarece de când femeile s'au emancipat în New-York, politia în continuu se plânge contralor. Așa nu de mult 24 femei au trebuit să fiă duse la poliția, peste nôpte, fiind aflate târziu pe strade bete. Aceste femei erau din diferite clase, erau femei măritate, fete, dômne și domnișôre. Ele fură pedepsite la 30 de ôre arest.

Fiecele regelui Iuteriei. Menyherth Farkas, cunoscutul rege al Iuteriei — care înainte ou mulți ani făcû la Iuteria, prin înșelăciune, un câștig de 1/2 milion florenți și fû închis pentru acesta mai mulți ani în temniță — are două fiece frumoșe, cari ou permisiunea ministrului de interne și-au schimbat numele în Bogdanff. Fata cea mai mare a avut un pețitor pe un căpitan de husari, dér superioritățile militare nu i-au permis căpitanului s'o ia în căsătorie. D-șôrele Bogdanff au avut însă și alți mulți pețitori, și cea mai mare s'a și măritat după un funcționar de bancă, ér cea mai tină, după cum scrie „D. K.“ acum de curênd s'a logodit ou un tîner ou numele Budai Pal.

Literatură.

A apărut Ritorica și carte de cetera de prof. G. Pletoș și I. Gheșe, întocmită în coformitate ou planul ministerial pentru cl. V. și VI-a gimnasială. Cartea conține partea teoretică pentru tehnica compozițiunilor în prosă de genul descriptiv, narativ, filosofic didactic și de genul oratoric; conține apoi mai multe modele în text și un număr correspunzător de bucăți de cetera anume căutate și luate dela cei mai buni scrietori români. Ea a fost aprobată din partea Ministerului ung. pentru culte sub Nro. 34134 ex 1895; are VIII-326 pagini și costă 1 fl. 80 cr. = 3.60 corône, pentru Ungaria; ér pentru România 4 francoi. Librării și vîndătorii capătă rabat. Comandele se pot face la tipografia Csallner în Bistrița (Beszterozse), ori la autori în Năsêud (Naszód).

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 5 Septembrie 1896.

Table with 2 columns: Item (e.g., Renta ung. de aur 4%, Renta de corone ung. 4%) and Price (e.g., 122.30, 99.60).

blicării unui anuiciu mai mult de odată se face scădemnt care cresce cu cât publicarea se face mai de multe ori.

Administr. „Gazeta Trans.”

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Din 4 Septembrie st. n. 1896.

Table with 3 columns: Măsura și greutatea, Calitatea, Valuta austr. (fl. cr.).

Cursul pietei Brașov.

Din 6 Septembrie 1896.

Table with 2 columns: Item (e.g., Banca rom. Camp., Argint român. Cump.) and Price (e.g., 9.47, 9.44).

Table with 2 columns: Item (e.g., Galbeni, Ruble rusești) and Price (e.g., 5.60, 126.—).

Sz. 214 és 226—1896.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881-ik évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Zernesti kir. járásbírótság 1896 évi 2978, 2990 és 3022 számú végzése következtében Garoiu Miklos zernesti ügyvéd által képviselt Cenușe I. Ionné Margalina és Gontia Bucur simoni lakosok javára Cenușe Ion Ion és neje Margalina szül. Gontia simoni lakosok ellen összesen 268 frt. 59 kr. s jár. erejéig 1896 évi Aug. 18-án és 22-én foganatított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 328 frt. 75 kr-ra becsült juhok, bárányok és ruha nemüekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a zernesti kir. járásbírótság 3022, 3143 1896 sz. végzése folytán 216 frt. 59 kr. tőkekövetelés, ennek és pedig 163 frt. 99 kr. tőke után 1894 évi Márczius hó 18 ától és 81 frt. 10 kr. tőke után 1895 évi Augusztus hó 26 napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 149 frt. 65 kr-ban bírólilag már megállapított, költségek erejéig Guțian nevű vámnál, s illetve Simon község házánál leendő eszközzésére 1896 évi szeptemb. hó 15 napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Zernesten 1896 évi Szept. hó 5 napján.

Huszár Vilmos, kir. bírósági végrehajtó.

1064,1—1.

Anunciuri

(insertiuni și reclame)

Suntă a se adresa subscrisei administratiunii. In cazul pu-

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiu 1896.

Large table with multiple sections: Budapesta - Predeal, Ghirish-Turda, Copșa-mică - Sibiu - Avrig - Făgăraș, Simeria (Piski) - Hunedóra, Brașov - Zernesti, Mureș-Ludoș - Bistrița, Arad - Timișoara, Sibiu - Cisnădie, Sighișoara - Odorheiu-săcesc. Each section contains train schedules with columns for train type, time, and station.

Notă: Orele însemnate în stânga stațiilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încadrați cu linii mai negre înseamnă orele de noapte.